

Νέα περί του αντιδιόφροεντικού όρρου.

Περί της θεραπείας της διφθερίτιδος δι' όρρου γράφει νυν ό διάσημος παιδολόγος καθηγητής Σόλτμαν εκ Λειψίας εν τῷ Γερμανικῷ Ιατρικῷ Εβδομαδιαίῳ Φύλλῳ. Ομιλεῖ περί 193 ασθενῶν εκ διφθερίτιδος οἵτινες ἦσαν υπό θεραπείαν εν τῷ νοσοκομείῳ τῶν παιδῶν της Λειψίας εἰς διάστημα 9 μηνῶν. Εκ τούτων 71 κατά τούς 4 πρώτους μήνας δὲν ἐθεραπεύθησαν δι' όρρου, ἀλλὰ κατόπιν εἰς 122 παιδιά ἐγένετο ἡ θεραπεία δι' όρρου. Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν ἀπέθανον 39,8 τ. ε. (ἀπὸ 71 παιδιά ἀπέθανον 28) εἰς δὲ τὴν δευτέραν 18 τ. ε. (ἀπὸ 122 παιδιά ἀπέθανον 22). Μ' ὅλα τὰ εὐχάριστα ταῦτα ἀποτελέσματα δὲν ἔδωκεν ὁ καθηγητής Σόλτμαν μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν στατιστικὴν ταύτην, πρῶτον μὲν διότι κατά τούς 4 πρώτους μήνας ὁ χαρακτήρ της ἀσθενείας ἦτο πολὺ κακοήθης, δεύτερον δὲ διότι οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἐξαρτῶνται ἀπὸ πλείστας συμπτώσεις. Πολὺ σπουδαιότερον θεωρεῖ τὸ ζήτημα ἐὰν διαρκούσης της ἀσθενείας παρατηροῦνται συνεπεία της δι' όρρου θεραπείας συμπτώματα, ἅτινα ἀποδεικνύουσι τὴν πρὸς ἴσιν τείνουσαν ἐνέργειαν της «Ἀντιτοξίνης». Τοιαῦτα ὅμως παρατηρήσεις οὐδόλως ἠδυνήθη νὰ κάμῃ ὁ καθγ. Σόλτμαν, οὔτε ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ τοπικὰ συμπτώματα οὔτε εἰς τὴν γενικὴν κατάστασιν· παρατήρησεν ὅμως καὶ οὗτος ὅπως καὶ ἄλλοι ἱατροὶ τὰ μετὰ τὴν ἔνεσιν ἀναφανόμενα ἐξανθήματα. Ὁ Σόλτμαν παρατηρεῖ ἐν τέλει ὅτι ἐκτός της δι' όρρου θεραπείας δὲν πρέπει ποσῶς νὰ παροραθῇ καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει τοπικὴ θεραπεία, καὶ αὐτὴ μὲν δοκιμαί δι' όρρου ἐπιβάλλονται, ἡ ἀπόδειξις ὅμως περὶ της ἀξίας της θεραπείας δὲν ἐγχεῖται μόνον εἰς τὰς κλινικὰς παρατηρήσεις καὶ εἰς τὰ διὰ τῶν ζῶων πειράματα, ἀλλὰ πρέπει πρὸ πάντων νὰ βεβαιωθῇ καὶ ἐν τοῖς φυσιολογικοῖς καὶ φαρμακολογικοῖς ἰδρύμασι.

Ὁ δι' ἠλεκτρισμοῦ θάνατος φαινομενικός.

Ἐν Ἀμερικῇ, ὡς γνωστὸν, ἐκτελεῖται ἡ θανατικὴ ποινὴ δι' ἰσχυροῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰσαγομένου εἰς τὸ σῶμα τοῦ καταδίκου, καὶ ἡ μέθοδος αὕτη λέγεται ὅτι ἐπιφέρει στιγμιαίως τὸν θάνατον. Τώρα ὅμως ἰσχυρίζεται Ἀμερικανὸς τις ἱατρὸς ὀνόματι Γκίββονς, ὅτι τὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θανατούμενα πρόσωπα πάσχουσι μόνον νεκροφάνειαν καὶ θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἐπαναφέρῃ ταῦτα εἰς τὴν ζωὴν. Λέγει ὅτι τοῦτο ἐπιτυγχάνεται δι' ἐνέσειως ὑγροῦ τινος εἰς τὰς φλέβας τοῦ καταδίκου ἐξ ἧς προέρχεται τεχνητὴ ἀναπνοὴ ἧτις ἐπαναφέρει αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν. Ὁ ἱατρὸς οὗτος λέγει ὅτι ἐδοκίμασε τὴν μέθοδόν του ταύτην εἰς ζῶα, τὰ ὅποια ἐφόνευσε δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος δυνάμει 1500 ἕως 2000 Βολτ καὶ τὰ ὅποια ἐπανάφερον ἅπαντα πάλιν εἰς τὴν ζωὴν. Εἰς πρώτην εὐκαιρίαν θέλει νὰ δοκιμάσῃ τὴν μέθοδόν του καὶ εἰς τινὰ κακοῦργον δι' ἠλεκτρισμοῦ θανατωθέντα καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι εἶνε βεβαιότατος περὶ της ἐπιτυχίας.



ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ 1895 Πλανῆται.

Ἄφροδίτη. — Εἶνε ὁρατὴ ὡς Ἐσπερος καθ' ἑσπέραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου ἐν τῷ Δ. ὀρίζοντι, εἰς τὸν ἀστερισμὸν τῶν Ἰχθύων. Τὴν 9 Μαρτίου δύει 2 ὥρ. 25 λ. μετὰ τὸν Ἡλιον. Ἄρης. — Φαίνεται τὸ ἑσπέρας ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Ταύρου. Ζεὺς. — Καθ' ἑσπέραν καὶ ὀλίγον πέραν τοῦ μεσονυκτιοῦ εἶνε ὁρατός ἐν τῷ ἀστερισμῷ τῶν Διδύμων. Κρόνος. — Ἐν τῷ ἀστερισμῷ της Παρθένου ἀνατέλλει τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου περὶ τὴν 9 ὥρ. Τὴν 2 Μαρτίου ὁ Κρόνος ἀπέχει τοῦ μὲν Ἡλίου κατὰ 1449 τὴς δὲ Γῆς κατὰ 1338 ἑκατομμύρια χιλιομέτρων. Οὐρανός. — Φαίνεται διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ ἐν τῷ ἀστερισμῷ της Ζυγοῦ. Τὴν 2 Μαρτίου ἡ ἀπόστασις αὐτοῦ ἀπὸ μὲν τοῦ Ἡλίου εἶνε 2765, ἀπὸ δὲ της Γῆς 2680 ἑκατομμύρια χιλιομέτρων. Ποσειδών. — Εἶνε ὁρατός διὰ τηλεσκοπίου ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Ταύρου.



Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἐπιστημονικά, Εἰδησεις.

Ἡ «Φαῦστα» τὸ γνωστὸν δράμα τοῦ κ. Βερναρδάκη, ἐπαίχθη κατ' αὐτὰς μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἡ δεσποινὴς Βεραῖνη, ἡ ὑποδυθεῖσα τὴν ἡρώϊδα ἤρατο θρίαμβον, κρίσεις δὲ πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ ἐδημοσίευσαν τὰ βυζαντινὰ φύλλα καὶ ἰδίᾳ ἡ «Κωνσταντινουπόλις» ἐν ἡ κατεχωρήθη λίαν ἀξίανἀγνωστος περὶ τοῦ δράματος καὶ της ὑποκρισεως ἐπιφυλλίς. Μετὰ τὸ Πάγκα, καὶ πιθανὸν ὄχι πέραν της ἐδδομῆς της διακαινησίμου, θὰ γίνουσι τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Δημοτικοῦ Θεάτρου τοῦ Πειραιῶς. Ἰνωμένος θίασος ὑπὸ τοῦ κ. κ. Ταβουλάρη καὶ Ἀλεξιάδην, συμπράττοντος καὶ τοῦ κ. Ἀρνωτάκη, θὰ δώσῃ σειράν παραστάσεων ἔργων ἐκλεκτῶν. Μεταξὺ τῶν πρώτων θὰ παρασταθῶσι καὶ τὰ τέσσαρα δράματα, ἐκ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὸ Ρετινιανὸν Διαγώνισμα, τὰ διεκδικούντα τὴν δάφνην, ἡ δὲ ἀγωνόδικος ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιφυλαχθῇ νὰ ἐκέρη τὴν ἀπόφασίν της μετὰ τὰς παραστάσεις ταύτας, συνεργαζομένη οὕτως εἰπεῖν ἐν τῇ κρίσει αὐτῆς μετὰ τοῦ μεγάλου δημοσίου. «Ἐκτός της καλλιτεχνικῆς σπουδαιότητος τοῦ νεωτερισμοῦ αὐτοῦ — γράφει ἡ πειραϊκὴ «Πρόνοια» — ἀνιδρύοντος ἐπὶ νέων βάσεων τοὺς τῶσον ξεπεσμένους τῷ ὄντι παρ' ἡμῖν δραματικοὺς ἀγῶνας, αὐτὰς τῆσάραι παραστάσεις, ἀποτελοῦσαι οὕτως εἰπεῖν ζωντανὸν διαγωνισμόν, δύναται νὰ φαντασθῇ κανεὶς εἰς ποῖον βαθμὸν θὰ ἐξεγείρουσι τὸν ἄνδιαφέρον καὶ τὴν περιέργειαν τοῦ κοινού». Περὶ τούτου θὰ γράψωμεν ἐκτενέστερον εἰς τὸ προσεχὲς ἴσως φύλλον της Εἰκονογραφημένης Ἐστίας. Ἐφταλιώτης ἐδημοσίευσεν ὠραιότατην μετάφρασιν τοῦ περιφήμου ποιήματος τοῦ Λεόντου Δελῖ «Τὸ Μανσὺ». Τὸ τελευταῖον τετράστιχον, τὸ τσακίς μνημονεῦθὲν, ἀποδίδεται ὡς ἑξῆς:

Καὶ τώρα, στὴν ξερὴ ἀμμουδιὰ ποῦ ἡ ἀγριάδα βγαίνει, Κ' ἡ θάλασσα βογγαίει σιμὰ κ' ἀπλώνει τὸν ἄφρο της, Μαζὶ μὲ τὸσους φίλτατους κοιμάσαι, ὦ χαϊδεμένη Τῆς πρώτης μου τῆς νιότης!

Τὴν π. Κυριακὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως της ψυχῆς τοῦ ἔθνικοῦ ποιητοῦ Ἀγγιλλέως Παράσγου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ της Παιδείας καὶ κόσμου πολλοῦ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δημοσιεύομεν σήμερον καὶ τὸ τρίτον ἐκ τῶν ἀνεκδότων ποιημάτων, τῶν δοθέντων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ εἰς τὴν Εἰκονογραφημένην Ἐστίαν πρὸς δημοσίευσιν.

Τὸ ἀκέφαλον πτώμα, τὸ ἐκδρασθὲν ἐν Πειραιεῖ, ἀνεγνωρίσθη ὡς τὸ τοῦ Κεφαλλήνου Μακρῆ, ὅστις πρὸ ἡμερῶν εἶχεν ἐξαφανισθῆ. Ἡ ἀνάκρισις εὐρίσκειται ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν δολοφόνων.

Οἱ φοιτηταὶ της Φιλολογίας καὶ πάλιν δὲν προσέρχονται εἰς τὰ μαθήματα, ἀπατιοῦντες νὰ διορισθῇ ταχέως καθηγητὴς της Ἀρχαιολογίας. Πρὸ της καταπαύσεως ὅμως τῶν ταρχαῶν ἡ Κυβέρνησις δὲν σκοπεῖ νὰ ἐρωτήσῃ τὴν Σχολὴν περὶ νέου καθηγητοῦ.

Ἐπανῆλθεν ἐκ Κερκύρας ἡ Β. Οἰκογένεια, ὅπου εἶχε ἔμεταθῆ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Τσαρέβιτς Γεωργίου. Περητήθη ὁ διευθυντὴς της ἀστυνομίας κ. Κ. Βούλτσος, ὡς μελλὼν νὰ ἐκτεθῇ ἐν Ζακύνθῳ εἰς τὰς προσεχέεις βουλευτικὰς ἐκλογάς.



Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν χειρογράφων εἰς τὸν Διαγωνισμόν τοῦ Διηγήματος, λήγει τῇ 15 Μαρτίου ὀριστικῶς.

Ναῦτη, Ἐνταῦθα. Καὶ αὐτὸ ἀκατάλληλον. Ὁραία ἡ ἰδέα, κακὴ ἡ ἐκτέλεσις. — R. d. P. Ἐνταῦθα. Μόνον τὸ «Χιόνι» εἶνε καλὸν καὶ θὰ δημοσιευθῇ. — κ. Γ. Κλ. Ἀμτὶ Δὲν δυνάμεθα, δυστυχῶς, νὰ σὰς εὐχαριστήσομεν· εἶνε μετριώτατον. — κ. Κ. Γ. Α. Σίμπριχ ἰ.τ. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — Ἀλέξανδρον, Ἐνταῦθα. Ἐγχετε ἀκόμη καιρὸν διὰ τὸ «πολὺ μεγάλο βῆμα πρὸς τὰ μπρός». — Εὐαλάλ, Πύργον. Ὁ,τι ἐγράψατε α' δὲν εἶνε ἠθογραφία, β' δὲν εἶνε καλόν. — Β. Γ. Γ. Λάρισσαν. Σὰς ἐστεῖλαμεν. Ἐγχαμεν ὅλην τὴν διάθεσιν νὰ ξαναστεῖλωμεν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει ἄλλο ἀντίτυπον εἰς τὸ Γραφεῖον μας. — Ἀνθ. Λ. Ἐνταῦθα. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — Ν. Θ. Α. Ἰδέα κοινοτάτη, στίχοι γωλοῖ. — Ἀνοεῖν Ἐνταῦθα. Φαίνεται ὅτι καὶ ἄλλοτε μὰς ἐστεῖλατε ὑπὸ ἄλλο ψευδώνυμον. Δὲν μὰς ἤρρεσε. — Ταχτικὴν ἀναγνώστριαν. Ἐνταῦθα. Διὰ σὰς ποία θὰ ἦτο ἡ ἱκανοποιητικὴ λύσις; Νὰ τιμωρήθῃ ἴσως ὁ ἦρος τοῦ μυθιστορηματοῦ δι' ὅσα κακὰ ἐπροέβλεπεν εἰς τὴν ἡρώϊδα. Εἰς τὸ τέλος τὸν εἶδατε «εἰς τοῦ ὄλθου τὸ ἄωτον» καὶ ἐλησμονήσατε ὅτι ἡ πτωχία καὶ ἡ ἀθλιότης θὰ εἶνε τὸ τέλος ἐνὸς τυχοδιωκτοῦ καὶ χαροτοπαίτου ὡς αὐτός. Ἀλλὰ, βλέπετε, ἡ συγγραφὴς ἀπέφυγε νὰ τὸν παρακολουθήσῃ μέχρι τέλους, διὰ νὰ κάμῃ τὴν λύσιν της καλλιτεχνικωτέραν καὶ ζωηροτέραν. Ἡ Ἰουλίττα ἀκολουθῶσα καὶ πάλιν τῶσον ἀπροσδοκῆτος τὸν Δεσπὴν καὶ φερομένη μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἄγνωστον, παρουσιάζει τὸν μοιραῖον ἐκεῖνον ἔρωτα, ὁ ὅποῖος προσκολλᾷ αἰωνίως τὴν γυναῖκα εἰς τὸν ἐμπνέοντα αὐτὸν ἄνδρα. Ὁ δεσμός εἶνε ἐσωτερικός, μυστηριώδης, ἄλυτος καὶ μετὰ τὴν ἐντύπωσιν αὐτὴν ἠθέλησεν ἡ Σάνδη νὰ μείνῃ εἰς τὸ τέλος ὁ ἀναγνώστης. — Σ. Δ. Ἀλεξ. Κέρκυραν. Δὲν ἐδγάλαμεν λέξιν ἀπὸ τὸ ποιημὰ σας. Σὰς τὸ ἐπιστρέφομεν ταχυδρομικῶς. — κ. Α. Δ. Διγανίδην, 3 Ἡμερ. ἐστάλησαν — κ. L. Z. Linn. Χρήματα ἐλήφθησαν, βιβλία ἐστάλησαν. — κ. Σ. Β. Κων]πολιν. Ἡμερολόγιον ἐστάλη. — κ. Φ. Π. Δημοδιόδασκαλον, Δευκὰ δα. Τὴν ἐπιστολὴν σας δὲν ἐλάβομεν ἡμεῖς, ἀλλ' ἡ ἐφημερίς Ἐστία, ἡ ὅποια σὰς ἐνέγραψε συνδρομητὴν διὰ μίαν ἐξαμηνίαν καὶ ἔκοτε σὰς στέλλει καὶ τὰ ὀσὸ φύλλα. Τί συμβαίνει ὅμως ἀγνοοῦμεν. — κ. Α. Σ. Ἐστ. Βαρκελώνην. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν.